



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **M.**, narodeného X., bytom M., ul. P., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. februára 2010, č.k. 6Sd/121/2009-11, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 18. februára 2010, č.k. 6Sd/121/2009-11, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. februára 2010, č.k. 6Sd/121/2009-11, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie z 25. mája 2009 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

V odôvodnení uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa posudzoval 8. apríla 2009 posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky M. Z lekárskej správy

vyplýva, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V priebehu súdneho prieskumu navrhovateľ sa podrobil lekárske vyšetreniam, ktoré sú obsahom lekárskej správy zo 4. decembra 2009. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú zmiešané a iné poruchy osobnosti, zaradené v kapitole V., položka 5 písm. a / Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, kde rozpätie miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je stanovená od 20 % do 30 %. Posudkový lekár určil navrhovateľovi hranicu 30 %. Z celkového posudku vyplýva, že podľa odborných vyšetrení ako aj samotného vyjadrenia po psychiatrickej stránke je zdravotný stav navrhovateľa bez podstatnejších zmien. Diagnostikovaný neskôr zistený WPW syndróm je posudkovo málo významný, liečbou stabilizovaný a kompenzovaný. Ďalšie lekárske správy posudkovému orgánu neboli predložené a dezintegrácia nebola potvrdená. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne zodpovedajú zákonu.

Účastníkom nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyni trovy nevznikli (§ 2501 ods. 2 OSP a 246c OSP).

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že pri posudzovaní zdravotného stavu nebol zhodnotený WPW-syndrom, ktorú chorobu má vrodenu. Žiadal preto odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil s tým, že jeho zdravotný stav treba opätovne prehodnotiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Z obsahu súdneho aj dávkového spisu vyplýva, že navrhovateľ podal 31. marca 2009 žiadosť o priznanie invalidného dôchodku. Na základe jeho žiadosti zdravotný stav navrhovateľa posudzovala MUDr. M., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka v M. Zo záverov jej lekárskeho posudku z 8. apríla 2009 vyplýva, že po zhodnotení vlastného vyšetrenia a lekárskeho vyšetrení odborných lekárov (interné, psychiatrické a psychologické) navrhovateľ trpí na choroby: zmiešané a iné poruchy osobnosti a WPW preexcitačný syndróm. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určila zmiešané a iné poruchy osobnosti, ktorú sú zaradené v kapitole V., položka 5, písm. a) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, s 30 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa záverov tohto posudku teda navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Na základe opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa opätovne posudzoval MUDr. J., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Košiciach, ktorý vo svojej lekárskej správe zo 4. decembra 2009, vypracovanej na základe osobného, interného, psychiatrického a kardiologického vyšetrenia navrhovateľa 2. júla 2009 a 20. októbra 2009 dospel k rovnako záveru ako posudková lekárka sociálneho poistenia MUDr. M. v lekárskom posudku z 8. apríla 2009, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú zmiešané a iné poruchy osobnosti, ktorú sú zaradené v kapitole V., položka 5, písm. a) Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, s 30 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepredložila žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo také hodnotenie zdravotného postihnutia odborným lekárom, ktoré by bolo v rozpore s hodnotením posudkových lekárov. Dostatočne bolo preukázané, že v odvolaní namietaný WPW syndróm (arytmia, typ poruchy srdčného rytmu) bol pre určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v lekárskeho posudkoch zohľadnený a preto aj odvolací súd považoval za dostatočne preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa

a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola zhodnotená objektívne a komplexne, na základe aktuálnych nálezov odborných vyšetrení, posudky posudkových orgánov sú logické a presvedčivo odôvodňujú záver o iba 30 % celkovej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a preto nespĺňa podmienky nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 citovaného zákona.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a úspešná odporkyňa nemá právo na ich náhradu (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová